

predsednik Thomas S. Monson

Poslušnost prinaša blagoslove

Spoznanje resnice in odgovore na svoja največja vprašanja prejmemo, če smo poslušni Božjim zapovedim.

Moji ljubi bratje in sestre, kako hvaležen sem, da sem to dopoldne z vami. Prosim za vašo vero in molitve, ko sprejemam privilegij, da vam spregovorim.

Že stoletja so si moški in ženske prizadevali, da bi spoznali in razumeli ta zemeljski obstoj in svojo umeščeno vanj ter smisel, kakor tudi način, kako doseči mir in srečo. Takšnega iskanja se loti vsak od nas.

To spoznanje in razumevanje sta na voljo vsemu človeštvu. Nahajata se v resnicah, ki so večne. V devetintridesetem verzu prvega razdelka Nauka in zavez beremo, da Gospod je Bog in da Duh pričuje in pričevanje je resnično in resnica ostaja na veke vekov.

Pesnik je zapisal:

*Četudi nebesa preminejo in
zemljini izviri usahnejo,
bo resnica, skupek obstoja,
prestala najslabše,
večna, nespremenjena, za vselej.¹*

Nekateri bi vprašali: »Kje lahko najdemo takšno resnico in kako naj jo

prepoznamo?« Gospod je v razodetju, danem po preroku Josephu Smith v Kirtlandu v Ohio maja 1833, razglasil, da je resnica spoznanje o stvareh, kot so in kot so bile in kot bodo. [...]

Duh resnice je od Boga. [...]

Nihče ne prejme polnosti, če ne spolnjuje zapovedi.

Ta, ki spolnjuje Božje zapovedi, prejme resnico in luč, dokler ni v resnici povečan in ve vse.²

Kako veličastna obljuba! Ta, ki spolnjuje Božje zapovedi, prejme resnico in luč, dokler ni v resnici povečan in ve vse.

Nobene potrebe ni, da bi v tem razsvetljenem obdobju, ko je bila polnost evangelija obnovljena, v iskanju resnice pluli po neznanih morjih ali potovali po neoznačenih cestah. Ljubeci nebeški Oče nam je začrtal pot in priskrbel zanesljivega vodiča, in sicer *poslušnost*. Spoznanje resnice in odgovore na svoja največja vprašanja prejmemo, če smo poslušni Božjim zapovedim.

Poslušnosti se učimo vse življenje. Na začetku, ko smo še zelo mladi,

tisti, ki so za nas odgovorni, določijo smernice in pravila, da bi zagotovili našo varnost. Za vse nas bi bilo življenje preprostejše, če bi takšna pravila popolnoma upoštevali. Vendar se številni šele z izkušnjami naučimo modrosti poslušnosti.

Ko sem odraščal, smo z družino vsako poletje od začetka julija do začetka septembra bivali v koči v kraju Vivian Park v soteski Provo v Utahu.

Eden mojih najboljših prijateljev v teh brezskrbnih dneh v soteski je bil Danny Larsen, čigar družina je prav tako imela v lasti koč v tem kraju. Vsak dan sva pohajkovala po tem fantskem raj, ribarila v potoku in reki, nabirala kamenčke in druge zaklade, planinarila, plezala in preprosto uživala vsako minuto slehernega dne.

Nekega jutra sva se z Dannyjem odločila, da bomo tistega večera z vsemi prijatelji v soteski zakurili ogenj. Potrebno je bilo le počistiti prostor na bližnjem polju, kjer bi se lahko vsi zbrali. Junjska trava, ki je prekrivala polje, se je posušila in postala bodičasta, zaradi česar polje ni ustrezalo našemu namenu. Pričela sva puliti visoko travo, da bi počistila veliko krožno površino. Z vso močjo sva vlekla in pulila, a izpulila le majhne šope trdovratne trave. Vedela sva, da nama bo to delo vzelo ves dan, energija in navdušenje pa sta nama začeli plahneti.

Potem se mi je porodila popolna rešitev, vsaj tako sem kot osemletnik mislil. Dannyju sem rekel: »Vse, kar morava narediti, je, da skuriva to suho travo. V tej travi bova *zakurila krog!*« Rade volje je pritrdil, jaz pa sem stekel v koč po nekaj vžigalic.

Da ne bo kdo med vami mislil, da smo pri rosnih osmih letih smeli uporabljati vžigalice. Rad bi razjasnil, da tako Danny kot jaz vžigalic nisva smela uporabljati brez nadzora odraslih. Oba sva bila pogosto posvarjena pred nevarnostmi ognja. Kakor koli že, vedel sem, kje oče hrani vžigalice, in polje sva morala počistiti. Brez pomisleka sem stekel v kočo, pograbil nekaj vžigalic in se prepričal, da me nihče ne opazuje. Hitro sem jih skrivil v žep.

Stekel sem k Dannyju, navdušen, da imam v žepu rešitev za najino težavo. Mislil sem, da bo ogenj prišel le do tja, do koder bova hotela midva, potem pa se bo sam nekako čudežno ugasnil.

Z vžigalico sem podrgnil po kamnu in vžgal suho junijsko travo. Vnela se je tako, kot da bi jo polil z bencinom. Sprva sva z Dannyjem navdušeno opazovala, kako trava izginja, toda kmalu nama je postalo jasno, da se ogenj ne bo ugasnil sam od sebe. Popadla naju je groza, ko sva spoznala, da ga z ničemer ne moreva ustaviti. Preteči plameni so se širili po divji travi na pobočje in ogrožali borovce in vse, kar jim je bilo na poti.

Na koncu nama ni preostalo drugega, kot da sva stekla po pomoč. Kmalu so vsi razpoložljivi moški in ženske kraja Vivian Park z mokrimi platnenimi žaklji hiteli sem in tja in udarjali po plamenih, da bi jih pogasili. Po več urah so bili zadušeni še poslednji ostanki žerjavice. Več stoletij starim borovcem je bilo prizanešeno, pa tudi domovom, ki bi jih ognjeni zublji naposled dosegli.

Tistega dne sva se z Dannyjem naučila več težkih, a pomembnih lekcij, med katerimi je bila poslušnost zelo pomembna.

Obstajajo pravila in zakoni, ki so v pomoč pri zagotavljanju naše telesne varnosti. Podobno je Gospod priskrbel smernice in zapovedi, ki so nam v pomoč pri zagotavljanju duhovne varnosti, da bi tako lahko uspešno vodili to, pogosto nevarno življenje in se naposled vrnili k nebeškemu Očetu.

Pred stoletji je Samuel ródu, ki je bil prežet z izročilom darovanja živali, drzno razglasil: »Poslušnost je boljša od klavne daritve, pokorščina boljša od maščobe ovnov.«³

V tem razdobju je Gospod preroku Josephu Smithu razodel, da zahteva srce in voljan um in da bodo voljni in poslušni jedli to, kar je v poslednjih dneh dobrega v sionski deželi.⁴

Vsi preroki, starodavni in sodobni, so vedeli in vedo, da je poslušnost bistvena za našo odrešitev. Nefi je izjavil: »Šel bom in storil, kar je Gospod zapovedal.«⁵ Čeprav so drugi v svoji veri in poslušnosti omahovali, se Nefi ni niti enkrat izneveril, da ne bi naredil tega, kar ga je Gospod prosil. Zaradi tega so bili blagoslovljeni številni rodovi.

Navdihujoča je tudi zgodba o Abrahamovi in Izakovi poslušnosti. Kako boleče težko je moralo biti Abrahamu, ki je poslušen Božji zapovedi svojega sina Izaka odvedel v deželo Morija, da bi ga tam žrtvoval. Ali si lahko predstavljamo, kako težko mu je moralo biti pri srcu, ko je potoval na ta določeni kraj? Zagotovo je tesnoba trpinčila njegovo telo in mučila njegove misli, ko je Izaka zvezal, ga dal na oltar in prijel nož, da bi ga ubil. Z neomajno vero in popolnim zaupanjem v Gospoda se je odzval na Gospodovo zapoved. Kako veličastna je bila izjava in s kakšno začudeno dobrodošlico je prišla: »Ne izteguj svoje roke nad dečka in ne stôri mu ničesar, kajti zdaj vem, da se bojiš Boga, saj mi nisi odrekel svojega sina, svojega edinca.«⁶

Abraham je bil preizkušan in zaradi njegove zvestobe in poslušnosti mu je Gospod velikodušno obljubil: »S tvojimi potomci se bodo blagoslovljali vsi narodi na zemlji, ker si poslušal moj glas.«⁷

Čeprav se od nas ne zahteva, naj svojo poslušnost dokažemo tako dramatično in srce parajoče, pa se od vseh nas pričakuje poslušnost.

Predsednik Joseph F. Smith je oktobra 1873 izjavil: »Poslušnost je prvo načelo nebes.«⁸

Predsednik Gordon B. Hinckley je rekel: »Sreča svetih iz poslednjih dni, mir svetih iz poslednjih dni, napredek svetih iz poslednjih dni, blaginja svetih iz poslednjih dni in večna odrešitev ter povzdignjenje tega ljudstva so odvisni od poslušnosti Božjim nasvetom.«⁹

Poslušnost je značilna za preroke; že stoletja jim daje moč in spoznanje. Bistveno je, da vemo, da smo tudi mi upravičeni do tega vira moči in spoznanja. Danes nam je vsem na voljo, če smo poslušni Božjim zapovedim.

Z leti sem spoznal nešteto ljudi, ki so bili še posebej zvesti in poslušni. Blagoslovljali so me in navdihovali. Naj vam povem zgodbo dveh takšnih ljudi.

Walter Krause je bil stanoviten član Cerkve, ki je z družino živel v deželi, ki je bila po drugi svetovni vojni znana kot Vzhodna Nemčija. Kljub stiskam, s katerimi se je zaradi pomanjkanja svobode na tem področju sveta takrat soočal, je imel Gospoda rad in mu je služil. Zvesto in vestno je izpolnil vsako zadolžitev, ki mu je bila dana.

Drug mož, Johann Denndorfer, po rodu Madžar, se je Cerkvi pridružil v Nemčiji in se tam leta 1911 tudi krstil, ko mu je bilo sedemnajst let. Ne dolgo zatem se je vrnil na Madžarsko. Po drugi svetovni vojni je dobesedno postal ujetnik v svoji rodni deželi v mestu Debrecen. Svoboda je bila odvzeta tudi ljudem na Madžarskem.

Brat Walter Krause, ki brata Denndorferja ni poznal, je prejel zadolžitev, naj bo njegov hišni učitelj in naj ga redno obiskuje. Poklical je svojega družabnika za hišno poučevanje in mu rekel: »Zadolžena sva, da obiščeva brata Johanna Denndorferja. Ali bi ga ta teden lahko skupaj obiskala in mu predala evangelijsko sporočilo?« Potem pa dodal: »Brat Denndorfer živi na Madžarskem.«

Njegov družabnik je presenečeno vprašal: »Kdaj bova šla?«

»Jutri,« je odgovoril brat Krause.

»Kdaj se bova vrnila domov,« je vprašal družabnik

Brat Krause je odgovoril: »Oh, čez kakšen teden - če *sploh*.«

Hišna učiteljica sta se odpravila obiskat brata Denndorferja. Od severovzhodnega dela Nemčije do Debrecena na Madžarskem sta potovala z vlakom in z avtobusom. Pot je bila dolga. Brat Denndorfer že od začetka vojne ni imel hišnih učiteljev. Ko je torej videl ta dva Gospodova služabnika, ga je navdala hvaležnost, ker sta prišla. Sprva se z njima ni hotel rokovati, temveč je odšel v spalnico in iz predalnika potegnil škatlo z desetino, ki jo je hranil leta. Desetino je izročil hišnim učiteljema in rekel: »Sedaj sem na tekočem z Gospodom. Sedaj se čutim vrednega, da sežem v roke Gospodovima služabnikoma!« Brat Krause mi je kasneje povedal, da ga je tako zelo ganilo, ko je pomislil, da je ta zvesti brat, ki več let ni imel stikov s Cerkvijo, od svojih skromnih prihodkov poslušno in dosledno dajal na stran deset odstotkov, da je plačal desetino. Desetino je shranil, ne da bi vedel, kdaj, če sploh, jo bo lahko plačal.

Brat Walter Krause je umrl pred devetimi leti v petindevetdesetem letu starosti. Vse življenje je zvesto in poslušno služil in bil navdih meni in vsem, ki smo ga poznali. Ko so ga prosili, naj opravi kakšne zadolžitve, ni nikoli spraševal, nikoli godrnjal in se nikoli opravičeval.

Moji bratje in sestre, največja preizkušnja tega življenja je poslušnost.

Gospod je rekel, da nas bodo preizkusili, da bodo videli, ali bomo storili vse, kar nam bo Gospod, naš Bog, zapovedal.¹⁰

Odrešenik je izjavil, da morajo vsi, ki želijo iz njegove roke prejeti blagoslov, spolnjevati tisti zakon, ki je bil za ta blagoslov določen, in pogoje za slednjega, kakor so bili utemeljeni pred nastankom sveta.¹¹

Ni večjega zgleda poslušnosti, kot je Odrešenikov. O njem je Pavel dejal:

»Čeprav je bil Sin, se je iz tega, kar je pretrpel, naučil poslušnosti, dosegel popolnost in postal vsem, ki so mu poslušni, izvir večnega odrešenja.«¹²

Odrešenik je s popolnim življenjem, s spoštovanjem svojega svetega poslanstva nazorno ponazoril pristno Božjo ljubezen. Nikoli ni bil ošaben. Nikoli ni bil nadut zaradi ponosa. Nikoli ni bil nezvest. Vselej je bil ponižen. Vselej je bil iskren. Vselej je bil poslušen.

Čeprav ga je skušal mojster prevare, in sicer hudič, čeprav je bil zaradi štiridesetdnevnega posta oslavljen in lačen, nam je, ko mu je zlodej ponujal najbolj mikavne in vabljive stvari, dal božanski zgled poslušnosti, ko se ni hotel oddaljiti od tistega, za kar je vedel, da je prav.¹³

Ko se je soočil s hudim trpljenjem Getsemanija, kjer je trpel takšne bolečine, da je bil njegov pot, kot bi na tla padale velike kaplje krvi¹⁴, je posebej ljubljal poslušnega Sina, ko je rekel: »Oče,

če hočeš, daj da gre ta kelih mimo mene, toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi.«¹⁵

Kakor je Odrešenik učil svoje prve apostole, tako poučuje tudi nas: »Hôdi za menoj!«¹⁶ Ali smo pripravljeni ubogati?

Spoznanje, ki ga iščemo, odgovori, po katerih hrepenimo, in moč, ki si jo danes želimo, da bi se spoprijeli z izzivi zapletenega in spremenljivega sveta, vse to je lahko naše, če bomo voljno poslušni Gospodovim zapovedim. Ponovno navajam Gospodove besede, ko pravi, da ta, ki spolnjuje Božje zapovedi, prejme resnico in luč, dokler ni v resnici povelečan in ve vse.¹⁷

Ponižno molim, da bi bili blagoslovljeni z bogatimi nagradami, ki so obljubljene poslušnim. V imenu Jezusa Kristusa, našega Gospoda in Odrešenika, amen.

OPOMBE

1. Povej, kaj resnica je, *Hvalnice in otroške pesmi*, str. 31.
2. Gl. NaZ 93:24, 26–28.
3. 1 Sam 15:22.
4. Gl. NaZ 64:34.
5. 1 Ne 3:7.
6. 1 Mz 22:12.
7. 1 Mz 22:18.
8. Joseph F. Smith, Discourse, *Deseret News*, 12. nov. 1873, str. 644.
9. Gordon B. Hinckley, If Ye Be Willing and Obedient, *Ensign*, dec. 1971, str. 125.
10. Gl. Abraham 3:25.
11. Gl. NaZ 132:5.
12. Heb 5:8–9.
13. Gl. Mt 4:1–11.
14. Lk 22:44.
15. Lk 22:42.
16. Jn 21:22.
17. Gl. NaZ 93:28.

Nauki za naš čas

Sestanke Melkizedekovega duhovništva in Društva za pomoč vsako četrto nedeljo posvetite »Naukom za naš čas«. Vsako lekcijo lahko pripravite na podlagi enega ali več govorov nedavne generalne konference (gl. spodnjo razpredelnico). Predsedniki kolov in okrožij se lahko odločijo, katere govore se bo uporabilo, ali pa to odgovornost poverijo škofom in predsednikom vej. Voditelji naj poudarijo vrednost tega, da bratje Melkizedekovega duhovništva in sestre Društva za pomoč isto nedeljo preučujejo iste govore.

Vse, ki pridejo na lekcijo četrto nedeljo v mesecu, se spodbuja, naj nedavna sporočila preučijo in jih prinesejo v razred.

Predlogi za pripravo lekcije na podlagi govorov

Molite, da vas bo pri preučevanju in poučevanju govora oziroma govorov spremljal Sveti Duh. Morda vas bo mikalo, da bi lekcijo pripravili na podlagi drugega

gradiva, vendar so odobreno gradivo prav konferenčni govori. Vaša naloga je, da drugim pomagate spoznati evangelij in po njem živeti tako, kakor se je poučevalo na nedavni generalni konferenci Cerkve.

Govor oziroma govore pregledajte in v njih poiščite načela ter nauke, ki bodo odgovorili na potrebe ljudi v razredu. Poiščite tudi zgodbe, sklicna mesta v svetih spisih in izjave iz govora oziroma govorov, ki vam bodo pri poučevanju resnic v pomoč.

Napravite očrt tega, kako boste načela in nauke poučevali. Premislite, kako bi vključili vprašanja, ki bodo navzočim v razredu pomagala:

- Načela in nauke poiščite v govoru oziroma govorih.
- Premislite o njihovem pomenu.
- Pogovarjajte se o pomenu, zamislih, izkušnjah in pričevanjih.
- Ta načela in nauke prenesite v njihovo življenje.

MESECI, V KATERIH SE LEKCIJE POUČUJE	GRADIVO ZA LEKCIJO ČETRTE NEDELJE
april 2013 – oktober 2013	Govori z aprilske generalne konference 2013*
oktober 2013 – april 2014	Govori z oktobrske generalne konference 2013*

Pri lekcijah četrte aprilske in oktobrske nedelje lahko uporabite govore prejšnjih konferenc ali nedavne konference. Ti govori so na voljo v številnih jezikih na conference.lds.org.

predsednik Henry B. Eyring
prvi svetovalec v Prvem predsedstvu

»Pridite k meni!«

Kristus nam je s svojimi besedami in zgledom pokazal, kako naj se mu približamo.

Hvaležen sem, da sem z vami na tej konferenci Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. To je Kristusova Cerkev. Ko vstopimo v njegovo kraljestvo, prevzamemo njegovo ime. On je Bog, Stvarnik in je popoln. Mi pa smo smrtniki, podvrženi smrti in grehu. Vendar nam iz ljubezni do nas in naših družin kliče, naj pridemo bliže k njemu. Rekel je, naj se mu približamo in se bo on približal nam, naj ga marljivo iščemo in ga bomo našli, naj prosimo in bomo prejeli, naj trkamo in se nam bo odprlo.¹

V tem velikonočnem času se spomnimo, zakaj ga imamo radi in na obljubo, ki jo da svojim zvestim učencem, da bodo postali njegovi ljubi prijatelji. Odrešenik je to obljubil in nam povedal, kako pride k nam, če mu služimo. Primer tega je v razodetju Oliverju Cowderyju, ko je s prerokom Josephom Smithom pri prevajanju Mormonove knjige služil Gospodu. Gospod je Oliverju rekel, da mu je spregovoril zaradi njegovih želja in naj te besede ohrani v srcu. Zvesto in marljivo naj spolnjuje Božje zapovedi in obdal ga bo z rokami svoje ljubezni.²

Zaradi največkrat preprostih dejanj poslušnosti zapovedim sem izkusil radost tega, da sem se približal Odrešeniku in da se je on približal meni.

To ste že doživeli. Morda takrat, ko ste se odločili, da se boste udeležili zakramentnega sestanka. Meni se je to zgodilo neko nedeljo, ko sem bil še zelo mlad. V tistih časih smo zakramentni sestanki imeli zvečer. Spomin na dan pred več kot petinšestdesetimi leti, ko sem izpolnil zapoved, da se zberemo z družino in svetimi, me še vedno zbližuje z Odrešenikom.

Zunaj je bilo temno in hladno. Spomnim se, da sem tisti večer, ko sem bil v kapeli s starši, občutil svetlobo in toplino. Vzeli smo zakrament, ki ga je blagoslovilo in razdelilo Aro-novo duhovništvo, in se z nebeškim Očetom zavezali, da se bomo vselej spominjali njegovega Sina in spolnjevali njegove zapovedi.

Na koncu sestanka smo zapeli hvalnico »Abide with Me 'Tis Eventide« (Ostani z mano ta večer), ki vključuje naslednje besede: »Odrešenik, ostani z mano ta večer.«³

Tisti večer sem občutil Odrešenikovo ljubezen in bližino. Občutil sem tolažbo Svetega Duha.

Hotel sem, da bi ponovno občutil Odrešenikovo ljubezen in bližino, kot sem jo v mladosti na tistem zakramentnem sestanku. Tako sem nedavno spolnjeval še eno zapoved. Preučeval sem svete spise. Vedel sem, da mi bo Sveti Duh z branjem svetih spisov omogočil, da bom občutil to, kar so občutili učenci vstalega Gospoda, ko se je odzval na njihovo povabilo, naj vstopi v njihov dom in ostane z njimi.

Bral sem o dogodkih tretjega dne po Kristusovem križanju in pokopu. Zveste žene in drugi so videli, da je bil kamen odvaljen od groba in da njegovega telesa ni tam. Iz ljubezni do njega so prišle, da bi mu mazilile telo.

Angela sta stala tam in vprašala, zakaj jih je strah, rekoč:

»Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen. Spomnite se, kako vam je govoril, ko je bil še v Galileji:

‘Sin človekov mora biti izročen v roke grešnih ljudi, biti mora križan in tretji dan vstati.’⁴

Evangelij po Marku dodaja napotke enega od angelov: »Toda pojdite in povejte njegovim učencem in Petru: ‘Pred vami pojde v Galilejo; tam ga boste videli, kakor vam je rekel.’«⁵

Apostoli in učenci so se zbrali v Jeruzalemu. Bili so prestrašeni in začudeni, kot bi bili nemara tudi mi, ko so govorili o tem, kaj jim pomenijo Gospodova smrt in poročila o tem, da je vstal.

Dva učenca sta tistega popoldneva hodila po cesti iz Jeruzalema v Emavs. Vstali Kristus se je prikazal na cesti in hodil z njima. Gospod je prišel k njima.

Lukova knjiga nam omogoča, da hodimo z njima:

»In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima.

Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala.

Rekel jima je: 'O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?' Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: 'Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?«⁶

Povedala sta mu, da sta žalostna, ker je Jezus umrl, ko pa sta trdno verjela, da bo on Izraelov Odkupitelj.

Verjetno je bilo v glasu vstalega Gospoda moč zaznati sočutje, ko je spregovoril tema dvema žalostnima in žalujočima učencema:

»In on jima je rekel: 'O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki!

Mar ni bilo potrebno, da je [Mesija] to pretrpel in šel v svojo slavo?'

Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.«⁷

Nato je napočil trenutek, ki mi je kot majhnemu dečku ogrel srce:

»Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje.

Silila sta ga in govorila: 'Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.' In vstopil je, da bi ostal pri njiju.«⁸

Odrešenik je tisti večer sprejel povabilo, naj vstopi v hišo svojih učencev v bližini vasi Emavs.

Sedel je, da bi jedel z njimi. Vzjel je kruh, ga blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Oči so se jima odprle, da sta ga spoznala. Potem pa je pred njunimi očmi izginil. Luka je za nas zapisal, kaj sta ta dva blagoslovljena učenca občutila: »In rekla sta drug drugemu: 'Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma.'«⁹

Še tisto uro sta se učenca naglo vrnila v Jeruzalem, da bi enajstim apostolom povedala, kaj se jima je zgodilo. Tedaj pa se je Odrešenik ponovno prikazal.

Ponovil je prerokbe svojega

poslanstva, da odkupi grehe vseh otrok nebeškega Očeta in da pretrga spone smrti.

»Rekel jima je: 'Tako je pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste priče teh reči.«¹⁰

Odrešenikove besede izpričujejo resnico tako nam, kot so jo učencem tedaj. Mi smo priče teh reči! In sijajno nalogo, ki smo jo sprejeli, ko smo se krstili v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, nam je pred stoletji ob Mormonovih vodah pojasnil prerok Alma:

»In zgodilo se je, da mi je Gospod rekel: Glejte, tukaj so Mormonove vode (kajti tako so se imenovali) in ker torej želite priti k Božji čredi in se imenovati njegovo ljudstvo in ste voljni nositi drug drugega bremena, da bi bila lahka;

da, in ste voljni žalovati s tistimi, ki žalujejo; da, in tolažiti tiste, ki potrebujejo tolažbo, in biti Božje priče ob vsakem času in v vsem in na vsakem kraju, kjer bi utegnili biti, prav do smrti, da vas bo Bog lahko odkupil in boste prišteti k tistim od prvega vstajenja, da boste lahko imeli večno življenje – sedaj vam povem, če je to želja vašega srca, kaj imate proti, da bi se krstili v Gospodovem imenu kakor priče pred njim, da ste z njim stopili v zavezo, da mu boste služili in spolnjevali njegove zapovedi, da bo nad vas lahko obilneje izlil svojega Duha?

In ko so ljudje sedaj te besede slišali, so od radosti plosknili z rokami in vzkliknili: To je želja našega srca.«¹¹

Sklenili smo zavezo, da bomo, dokler bomo živeli, dvigovali ljudi v stiski in bili Odrešenikove priče.

Pri tem bomo uspešni le, če bomo občutili ljubezen do Odrešenika in njegovo ljubezen do nas. Če bomo zvesti danim obljubam, bomo občutili, da imamo Gospoda še rajši, ker bomo čutili njegovo moč in bližino, ko mu bomo služili.

Predsednik Thomas S. Monson nas je pogosto opomnil, kaj Gospod obljublja svojim zvestim učencem, ko pravi, da bo tam, kjer ga bodo sprejeli, kajti šel bo pred njimi in bo na naši desnici in na naši levici, da bo njegov Duh v našem srcu, njegovi angeli pa okrog nas, da nas bodo bodrili.¹²

Obstaja še en način, kako smo občutili, da se nam je Gospod približal. Ko mu predano služimo, se približa našim ljubljenim družinskim članom. Vsakič, ko so me poklicali, naj se zaradi služenja Gospodu z družino preselim ali pa odpotujem sam, sem spoznal, da je Gospod blagoslovljal ženo in otroke. Pripravil je ljubeče služabnike in priložnosti, da so se moji družinski člani z Gospodom zblížali.

Tudi vi ste bili v življenju deležni tega blagoslova. Številni imate ljubljene, ki ne hodijo po poti v večno življenje. Sprašujete se, kaj lahko še naredite, da bi jih pripeljali nazaj. Zanašate se lahko na Gospoda, da se jim bo približal, ko mu boste verno služili.

Spomnite se Gospodove obljube Josephu Smithu in Sidneyju Rigdonu, ko sta bila zaradi Božjega dela proč od družine. Gospod je svojima prijateljema, Sidneyju in Josephu, povedal, da sta njuni družini dobro, da so v njegovih rokah in da bo z njimi naredil, kakor se mu zdi dobro, kajti v njem je vsa moč.¹³

Kakor Alma in kralj Mozija so nekateri zvesti starši so Gospodu služili dolgo in dobro, vendar so imeli otroke, ki so skrenili navkljub temu, da so se njihovi starši žrtvovali za Gospoda. Naredili so vse, kar so lahko, tudi s pomočjo ljubečih in zvestih prijateljev.

Alma in sveti v njegovih dneh so molili za njegovega sina in za sinove kralja Mozija. Prikazal se jim je angel. Vaše molitve in molitve tistih, ki udeležujejo vero, bodo Gospodove služabnike spodbudile, da bodo pomagali vašim družinskim članom. Pomagali jim bodo, da se bodo odločili za pot domov k Bogu celo takrat, ko jih napadajo Satan in njegovi privrženci, katerih namen je uničiti družine v tem življenju in v večnosti.

Spomnite se besed, ki jih je angel izrekel Almu mlajšemu in Mozijevim sinovom, ko so se upirali: »In spet, angel je rekel: Glej, Gospod je uslišal molitve svojega ljudstva in tudi molitve svojega služabnika Alma, ki je tvoj oče; kajti molil je z veliko vere glede tebe, da bi spoznal resnico; kajti s tem namenom sem prišel, da te prepričam o Božji moči in polnomočju, da bodo molitve njegovih služabnikov uslišane po njihovi veri.«¹⁴

Vam, ki molite in služite Gospodu, ne morem obljubiti, da boste prejeli vsak blagoslov, ki si ga nemara želite zase in svojo družino. Pač pa vam obljubljam, da se vam bo Odrešenik približal in blagoslavljal vas in vašo družino z najboljšim. Potolaženi boste z njegovo ljubeznijo in čutili, da ste bližje pri njem, ko boste pripravljene služiti drugim. Ko boste oskrbovali rane ljudem v tiski in očiščenje njegove odkupitve ponudili tistim, ki obžalujejo greh, vas bo Gospodova moč podpirala. Njegove roke so iztegnjene z vašimi, da pomagajo in blagoslovijo otroke nebeškega Očeta, tudi tiste v moji družini.

Za nas je pripravljena veličastna vrnitev domov. Takrat bomo videli, da je Gospod, ki smo ga imeli radi, izpolnil obljubo. On nam bo izrekel dobrodošlico v večnem življenju z njim in nebeškim Očetom. Jezus Kristus je to opisal takole, ko je rekel,

naj si prizadevamo graditi in utrjevati njegov Sion - in naj v vsem spolnjujemo njegove zapovedi.

In če bomo spolnjevali njegove zapovedi in vztrajali do konca, bomo imeli večno življenje, ki je največji od vseh Božjih darov.¹⁵

Kajti tisti, ki bodo živeli, bodo poddedovali zemljo, tisti pa, ki bodo umrli, se bodo odpočili od vseh svojih del in njihova dela jim bodo sledila; in prejeli bodo krono v bivališčih Očeta, ki jih je Jezus Kristus pripravil zanje.¹⁶

Pričujem, da lahko z Duhom upoštevamo povabilo nebeškega Očeta: »To je moj ljubljeni Sin. Poslušajte ga!«¹⁷

Kristus nam je s svojimi besedami in zgledom pokazal, kako naj se mu približamo. Vsak otrok nebeškega Očeta, ki se je odločil, da skozi vrata krsta vstopi v njegovo Cerkev, bo imel v tem življenju priložnost, da se bo učil o njegovem evangeliju in da bo od njegovih poklicanih služabnikov slišal povabilo: »Pridite k meni!«¹⁸

Vsak služabnik, ki se je z njim zavezal v kraljestvu na zemlji in v svetu duš, bo prejel Božje vodstvo po Duhu, ko bo v imenu Boga blagoslavljal druge in jim služil. In občutili bodo njegovo ljubezen in se radostili v tem, da so se z Gospodom zbližali.

Tako gotovo pričujemo o Gospodovem vstajenju, kot bi bil tam tistega večera z učencema v hiši ob cesti v

Emavs. Prav tako gotovo vem, da živi, kot je to vedel Joseph Smith, ko je v palmyrskem gaju v svetlobi čudovitega jutra videl Očeta in Sina.

To je prava Cerkev Jezusa Kristusa. Le v duhovniških ključih, ki jih ima predsednik Thomas S. Monson, se nahaja moč, da smo lahko pečateni, da bomo večno živeli z nebeškim Očetom in Gospodom Jezusom Kristusom. Na sodni dan bomo iz oči v oči stali pred Odrešenikom. To bo radosten čas za tiste, ki so se Gospodu približali tako, da so mu v tem življenju služili. Radostni bodo, ko bodo slišali besede: »Prav, dobri in zvesti služabnik.«¹⁹ O tem pričujem kot priča vstalega Odrešenika in našega Odkupitelja v imenu Jezusa Kristusa, amen.

OPOMBE

1. Gl. NaZ 88:63.
2. Gl. NaZ 6:20.
3. Abide with Me 'Tis Eventide, *Hymns*, št. 165.
4. Lk 24:5-7.
5. Mr 16:7.
6. Lk 24:15-18.
7. Lk 24:25-27.
8. Lk 24:28-29.
9. Lk 24:32.
10. Lk 24:46-48.
11. Moz 18:8-11.
12. Gl. NaZ 84:88.
13. Gl. NaZ 100:1.
14. Moz 27:14.
15. Gl. NaZ 14:6-7.
16. Gl. NaZ 59:2.
17. Joseph Smith - History 1:17.
18. Mt 11:28.
19. Mt 25:21.